

været gjemt Penge for at udføre dette Arbeide. Men dette har jeg ikke villet lade være uimod-sagt. Svov ondt jeg end har ved at tale, har jeg dog ikke villet tie lige overfor denne Paastrand. Det vilde netop blive det Modsatte af, hvad Folkethinget har villet. Det, Folkethingsflertallet har villet, var, at det skulde være de mere be-midlede Klasser, som skulde bidrage til saadanne Fortifikationer, men det ærede Medlem vil netop have, at det skal være den Del af Befolkningen, som giver det største Bidrag igennem Koldskatten. Denne Del af Befolkningen er det, han vil have, skal give Bidrag til Fæstningsværket, men det kan jeg paa ingen Maade billige. — Der var en lille Bemærkning, som jeg vilde tillade mig at gjøre. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 5te Valg-kreds (Holtstien-Vedreborg) badlede paa en Maade den ærede Udenrigsminister, fordi han havde an-sat en Mand, som ikke hørte til de tidligere an-satte Diplomater, i det Fag, og han paaberaabte sig Udtalelser, som tidligere havde fundet Sted. Det er nu ingenlunde min Mening at ville paa-staa, at det ærede Medlem har høvt fuldstændig Uret. Han har navnlig ikke høvt Uret i dette, at man har forlangt fra Finansudvalgets Side, at de Mænd, som nu ere i disse Stillinger, skulde have Udfigt til at avancere, men dengang, denne Sag blev forhandlet her i Thinget, var baade den ærede daværende Ordfører, Rigsdags-manden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og den ærede Minister enige i, at der kunde gives ganske ekstraordinære Tilfælde, hvor det kunde være rigtigt at fravige denne Regel. Det gaar med denne som med andre Regler, at der er ingen Regel uden Undtagelse, og Livet gjør jo sine For-dringer gjældende. Men naar det er indrømmet, at der kan være saadanne ekstraordinære Tilfælde, vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister kan have høvt en vis Anled-ning givet fra dette Things Side og fra Folks Side, som interessere sig for vort Landvæsen i det Hele taget ved den Maade, hvorpaa et større Foredrag af det daværende ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) blev modtaget. Dette ærede Medlem talte jo nemlig om de Fa-arer, der trues vort Landbrug ved Konkurrence fra Amerika, og hans Foredrag vandt et saa uhyre Bisfald her, at han endogsaa blev paaberaabt af Folk, der ellers ikke pleie at paaberaabe sig ham. Dette vandt, som sagt, meget Bisfald her, og senere hen var der et andet Punkt, der ogsaa angaar vort Landvæsen og som er i høt Grad vigtigt for vort Landbrug, nemlig Spørgsmaalet om vor Kvægudførsel til England, med Henhyn til hvilket han ved sin Virksomhed indlagde sig en saadan Fortjeneste, at han ikke alene her i Landet vandt Anerkjendelse, men endogsaa blev hædret med en portugisisk Orden, fordi han havde gjort sig forjænt af de portugisiske Kæer eller af de Kreaturer, der skulde udføres fra Portugal.

Det er altsaa sandsynligt, at den ærede Minister kan have faaet den Forestilling, at denne Mand har været særlig passende til at sendes til det Land, hvorfra vi trues med Konkurrence, for at han kunde gjøre sig bekendt med de der-værende Forhold og meddele os Brint om, hvad der kunde være at gjøre her i Landet. Jeg tror ogsaa, at det i en mageløs Grad har været et heldigt Valg, naar man ser, hvorledes det betrag-tes paa den anden Side af Verdenshavet, thi der er han jo bleven kaldt „Danmarks første Mand“. Jeg skal nu ikke disputere om, hvor-vidt han er den første eller den anden Mand, men kun sige, at det jo lader til, at man der paa Stedet har taget saaledes imod ham, at man kan vente, at man vil kunne faae et godt Udbytte af hans Nærverelse der, og derfor er jeg tilfreds med, at den ærede Minister under disse ganske ekstraordinære Forhold har truffet en Afvigelse fra den almindelige Regel at lade de Mænd, der engang ere i Karrieren, gaa videre deri. Jeg vil indskrænke mig til disse Par Ord dels for at skaane mig selv og dels for at skaane Thinget for at høre Mere.

Berg: Dette Budget har forsaavidt to Sider, den ene Side er den, der er trykt, og den anden er den, der er utrykt; det One er altsaa det, der er, og det Andet er det, der ikke er. Det, der ikke er, vil jeg omtale først, nemlig den uuds-fyldte § 28. Der foreligger nu for os, saavidt jeg erindrer, 26 Forslag foruden Finansloven, og de allerfleste af dem fordrer Plads paa § 28, hvis de ellers komme ud i Livet. Der er nu først den store Række af Lønningslove, som Re-gjeringen har forelagt dels her og dels i det andet Thing, og hvilke uhyre Summer de ville andrage paa § 28, veed jeg ikke, og hvilke Summer de ville andrage, naar de ere gaaede ud af Smelte-diglen i Rigsdagen, veed jeg endnu mindre. Ved Siden deraf have vi ibetmindste tre Jernbanelove, to for Sjælland og en for Fyn, der alle gjøre Krav paa § 28, og det skulde undre mig efter de Ytringer, vi hørte af det ærede Medlem for Hol-bæk Amts 3die Valgkreds (Lauber), om ikke han kunde finde en ligesaa villig Tilslutning til en ligesaa begrundet Vane som de øvrige foreslaaede, nemlig en her paa Sjælland, fra Næstved over Slagelse og Syderup ind i Odsherred. Exemplet smitter, og naar man først begynder at løbe Storm mod Statskassen fra enkelte Valg-kredse i Landet, saa maa Alle jo med i dette Kapløb, det kan man jo undsfylde. Ved Siden deraf har man et Par andre Forslag, der ogsaa løbe Storm paa § 28, det er de to Skattelove, der ogsaa true Balancen. Nu, en Skatteregulering, en Nedsæt-telse er baade et yndigt og nødvendigt Thema at forhandle. Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt de ærede Forslagsstillere under de nuværende Forhold og efter Budgettets